

ב. בנפת צפת:

גושי-הרישום הבאים בכפרים הנזכרים להלן:—

גושי-רישום מס' 13594 עד 13598.

גושי-רישום מס' 13628 עד 13639.

אליקדייריה

ערב ארשמאלנה

(ח'רבת אבו זיינה).

בתוספת הזאת —

„גוש“, המשמש בביטוי „גוש רישום“, נודע לו המובן, שניתן לו בסעיף 2 של

פרק פ'.

פקודת הקרקעות (סידור זכות-קניין);

„גוש שומת מס רכוש עירוני“ מובנו גוש המשמש לצרכי חלות מס רכוש עירוני;

פרק פ'.

„החלקה“ נודע לה המובן, שניתן לה בסעיף 2 של פקודת הקרקעות (סידור זכות-

קניין).

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

29 בדצמבר, 1947.

פקודת שעשועים לרבים (תיקון);

מס' 66 לשנת 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת השעשועים הציבוריים, 1935.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת השעשועים לרבים (תיקון), 1947, ותהיה נקראת
 ומתבארת כאחת עם פקודת השעשועים הציבוריים, 1935, הקרוייה להלן „הפקודה
 העיקרית“.

תיקון סעיף 4 ש5
 הפקודה העיקרית.

2. סעיף 4 של הפקודה העיקרית יתוקן —

(א) מתוך שתימחק ממנו המלה „וכן“, המצוייה בסוף פסקה (א) של סעיף-קטן
 (2) שבו;

(ב) מתוך שתסופרר מחדש פסקה (ב) של סעיף-קטן (2) שבו כפסקה (ג),
 ומיד לאחר פסקה (א) תוכנס הפסקה הבאה כפסקה (ב):—
 „(ב) את מיני השעשועים לרבים, שלהם נועדו לשמש אותם מקומות, וכן“;

(ג) מתוך שיוכנס בו, מיד לאחר סעיף-קטן (3) שבו, הסעיף-הקטן הבא כסעיף-
 קטן (4):—

„(4) הרשות למתן רשיונות רשאית להעניק כל רשיון מתוך כפיפות לאותם
 תנאים, הגבלות או צמצומים, שאותם תהיה אותה רשות למתן רשיונות
 עשויה למצוא לנכון להטיל“.

הפקעת סעיף 6 ש5
 הפקודה העיקרית
 והחלפתו בסעיף
 אחר.

3. סעיף 6 של הפקודה העיקרית יופקע, והסעיף הבא יבוא במקומו:—

6. מתוך כפיפות לקביעותיו של סעיף-קטן (4) מסעיף 4
 יהיו הרשיונות מן הסוגים הבאים, דהיינו:—

(א) רשיון מסוג א, המרשה את המחזיק בו להשתמש
 במקום, שעליו מרומז בו, לאותם מיני שעשועים לרבים
 העשויים להיות נקובים באותו רשיון, שיקוימו בתאריך
 נקוב, וכן

(ב) רשיון מסוג ב, המרשה את המחזיק בו להשתמש במקום, שעליו מרומז בו, לאותם מיני שעשועים לרבים, העשויים להיות נקובים באותו רשיון, שיקוימו במשך תקופה נקובה, אשר לא תעלה על שבוע אחד, וכן (ג) רשיון מסוג ג, המרשה את המחזיק בו להשתמש במקום, שעליו מרומז בו, לאותם מיני שעשועים לרבים, העשויים להיות נקובים באותו רשיון, במשך תקופה נקובה שתעלה על שבוע אחד אך לא תעלה על שנה אחת.

4. סעיף 12 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שיופקע סעיף-קטן (1) שבו, ויוחלף בסעיף-הקטן הבא:—

תיקון סעיף 12 של הפקודה העיקרית.

„(1) אדם כל-שהוא, המשתמש במקום כל-שהוא למין כל-שהוא של שעשועים לרבים בלא שיהיה באחיותו רשיון תקף (ת"ו קמוצה; קו"ף צרוייה) בגין השימוש באותו מקום לאותו מין של שעשועים לרבים, או מפר כל תנאי הגבלה או צמצום; שהוטלו באותו רשיון, יהיה צפוי — משיתחייב בדין — לקנס שלא יעלה על מאה פונט או למאסר לפרק-זמן שלא יעלה על שלושה חדשים, או לאותם שני ענשים כאחד.”

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

29 בדצמבר, 1947.

פקודת רופאי-שיניים (קביעות זמניות),

מס' 67 לשנת 1947.

פקודה הבאה לתקן את החוק, המסדיר את ההתעסקות בריפוי-שיניים.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת רופאי-השיניים (קביעות זמניות), 1947. שם קצר.

2. במקרה של אדם, אשר —

קביעות המתייחסות להענקת תעודת-היתר לחיילים משוחררים להתעסק בריפוי שיניים. מס' 1 ל'ש' 1945.

(א) במלחמה שהתחילה באירופה ביום האחד בספטמבר, 1939, היה חבר לחילות היבשה, הים או האוויר של הוד רוממות, או לחיל כל-שהוא מחילות היבשה, הים או האוויר של בעל-ברית כל-שהוא מבעל-בריתו של הוד רוממות, או לחיל כל-שהוא מחילות היבשה, הים או האוויר הנספחים אל חילות היבשה, הים או האוויר של הוד רוממות או הנמצאים תחת פקודתם; וכן (ב) שוחרר, נפטר או שולח בכבוד מכל חיל מאותם חילות.

רשאי המנהל —

(i) למרות כל דבר הכלול בסעיף-קטן (1) של סעיף 7 מפקודת רופאי-השיניים, 1945, המגביל את התקופה להגשת בקשה על תעודת-היתר לעסוק בריפוי-שיניים — להעניק תעודת-היתר כזאת, משיגיש כל אדם כזה בקשה לא יאוחר משנים-עשר חודש למן תחילת תקפה של הפקודה הזאת;

מס' 1 ל'ש' 1945.

(ii) למרות כל דבר הכלול בפסקה (א) של סעיף-קטן (1) מסעיף 7 של פקודת רופאי-השיניים, 1945 — להעניק לאדם כזה תעודת-היתר לעסוק בריפוי-שיניים, אם היה אותו אדם עוסק בריפוי-שיניים, להבדיל מטכנאות שיניים, במשך אותה תקופה, אשר יחד עם התקופה שבמשכה היה אותו אדם חבר לחיל מאותם חילות האמורים לעיל, עולה לכדי חמש-עשרה שנה;

מס' 1 ל'ש' 1945.